

28. Wollen sokken breien voor het opvangtehuis.

Inmiddels heb ik een oude gewoonte weer opgepakt. Wollen sokken breien voor het opvangtehuis voor daklozen. De wol die ik hiervoor nodig heb haal ik van het prikkeldraad in de wei. Als grote groepen schapen in een wei lopen die is afgeschermd door prikkeldraad dan zit er aan het prikkeldraad altijd wel genoeg wol om sokken te kunnen breien. Als de schapen het warm hebben schuren ze met de vacht langs het prikkeldraad en dan blijft er wol achter op het prikkeldraad. Een paar schapen vroegen mij onlangs of ik hun hele vacht niet wilde scheren. Ze voelden zich heel verlaten schapen in een eenzaam landschap. Ze wilden op die manier een goed gebaar maken richting de eenzame daklozen in het opvangtehuis. De schapen zeiden: ‘Wij weten wat het betekent bij weer en wind buiten te moeten bivakkeren, er is niemand die naar je omziet. Wij hebben van onze Schepper een gratis vacht gekregen die elk jaar weer opnieuw aangroeit en die ons beschermt tegen te kou. Graag willen wij de warmte die wij daardoor op onze huid voelen delen met de daklozen, de alcoholisten en drugsverslaafden’. Toen ik dat zo hoorde van die schapen moest ik wel een traantje wegpinken. Schapen hebben die geweldige zachtmoedige uitstraling, die opofferingsgezindheid, die mensen zo vaak vreemd is.

Weet U dat ik voor het opvangtehuis eerst ‘geiten’ wollen sokken breide. Het dragen van die geiten wollen sokken had voor de daklozen echter een onbedoeld nadelig effect. Geiten wollen sokken worden in de samenleving geassocieerd met lafheid en vooral luiheid.

Daklozen kregen daardoor nog minder kans om weer een ‘normale’ plaats te vinden in de maatschappij. Afgezien daarvan heeft het me heel veel moeite gekost om de techniek van het breien onder de knie te krijgen. De eerste tientallen paren sokken die ik afleverde leken werkelijk nergens op. Ze zaten vol met” haken en ogen”. Er verbleven in het opvangtehuis een paar blinden. Die hadden veel baat bij sokken met ‘ogen’ erin. Er verbleven in het opvangtehuis ook een paar sportvissers, die hadden natuurlijk veel baat bij sokken met ” haken” erin. Eigenlijk wel een komisch tafereel om zo’n dakloze sportvisser aan het water te zien vissen met zo’n sok met haken aan de hengel. De sportvissers visten met blote voeten. De sok had de plaats van het haakje aan de lijn ingenomen. De vissen beten een beetje onwennig in de sok. Maar kregen gelukkig geen metalen haakje door de bek. Dat zou veel pijnlijker geweest zijn. Een koud metalen haakje past ook niet bij zachtmoedige schapen.